

amortisable Statslaan. De tre er fortræffelige. De to andre Afdelinger er derimod ikke saa fortræffelige, navnlig ikke Nr. 4. Disse ikke let sælgelige Aktiver burde helst ogsaa lejlighedsvis fjernes fra Kassebeholdningen. Det gaar jo saaledes i forskellige Forretninger, ogsaa mange store Forretninger — det kender mange —, at der ligger en Seddel i Kassen for et eller andet, og en saadan Seddel kan have sin Berettigelse; men naar man slutter sit Regnskab, bør Sedlerne forsvinde, og det Beløb, de udviser, bør konteres. Da jeg for en Menneskealder siden havde den Glæde at være Forplejningssoldat, lærte jeg, at der i dette yderst fine Regnskab fandtes en Konto, der hed „Kassebeholdningens Forklaring“. Jeg synes, det er saa betegnende, at man havde en særlig Konto i det militære Regnskab, der hed „Kassebeholdningens Forklaring“. Nu har jeg glemt, hvad man ved Aarets Slutning gjorde med de Sedler, der laa der; men man tør vel gaa ud fra, at man tog dem op, og „Kassebeholdningens Forklaring“ har vel været en Forklaring af de Sedler, der blev samlet til en eller anden Sum og ført ind paa en eller anden Konto; men en Saldo havde man, som sagt, paa den Konto, der hed „Kassebeholdningens Forklaring“.

Jeg vil haabe, at den højtærede Minister maa have Held til at faa disse Afdelinger ud af Verden, og jeg vil haabe, at navnlig en Post, som er paa femte Afdeling, Rest af Laan til Bondestandens Sparekasse, maa komme ind saa hurtigt, som det — jeg vil ikke sige konvenerer Sparekassen —, men saa hurtigt, at baade Sparekassens og Statens Tarv varetages i lige Maade. Det er jo ikke ganske i Overensstemmelse med den Lov, der ligger til Grund for Ydelsen af dette Laan, at Betalingen sker, som den foregaar nu, men jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister har været nødt til at rette sig efter Sparekassen. Jeg tror dog ogsaa, at dette Institut nu gaar saaledes, at de meget let vil kunne klare Tilbagebetalingen, i alt Fald er det jo højst behageligt at vide, at der ikke er nogen, der nærer Tvivl om Fordringens Godhed.

Hvad en anden Post, Tilgodehavende hos Frederiks Hospital, angaar, er det jo glædeligt at høre, at den kommer ud af Verden, og den højtærede Minister har Ret i, at naar Frederiks Hospital ikke længere er nogen selvejende Institution, men overtages af Staten, saa vilde det være saa forkert som muligt at bevare det Forhold, at Staten er Kautionsist for et af Hospita-

let optaget Laan i Nationalbanken. Jeg tror, at Ministeren har den bedste Hensigt i Retning af at ville bringe Kassebeholdningen i den skønneste og bedste Orden, ogsaa i formel Henseende, saaledes at man ved, at hvad der er i Kassen, er der virkelig ogsaa til Brug for de Krav, der stilles.

Om Enkeltheder i Lovforslaget vil ogsaa jeg, som de to ærede foregaaende Talere, indskrænke mig til at gøre et Par korte Bemærkninger til de 5,000 Kr. paa § 15. Ogsaa jeg ønsker at sige, at naar jeg gaar med til at stemme for denne Bevilling, saa ligger deri ikke noget som helst Tilsagn om at ville stemme for det Resultat, som kan komme til at foreligge som Følge af de Undersøgelser, der skal foretages. Jeg mener, at Jyderne har Krav paa, at Forbindelsen med Sjælland er saa god som mulig, og at særlig Post og Passagerer føres frem paa hurtigste og bedste Maade. Men jeg tror rigtignok, at en Dampfærgeforbindelse imellem Sjælland og Jylland er overflødig; den vil blive for kostbar, vil slet ikke kunne betale sig, og den er ogsaa — tror jeg — overflødig, fordi det Gods, det drejer sig om, det grove og store Gods, alt Vognladningsgods, ogsaa kan gaa frem over den Rute, man har over Fyn, selv om jeg erkender, at Ruten over Lillebælt er vanskelig, for der er Grænser for, hvad man med de bestaaende Anlæg kan overføre. Jeg mener altsaa, at Kravet om en Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland ikke er fuldt berettiget. Men navnlig vil jeg forvare mig mod, at man skulde gaa til en Løsning af dette Spørgsmaal, forinden andre efter min Mening meget mere paa-trængende Spørgsmaal henhørende til samme Kategori er løste, og der vil jeg atter nævne Masnedøbroen som det vigtigste, det, der virkelig først bør løses eller i alle Tilfælde, om ikke først, saa dog ikke efter det andet, men sammen med det. Som jeg ogsaa havde Lejlighed til at sige ved Finanslovens Behandling her, var det ønskeligt, om man kunde tage store Spørgsmaal, der koster Penge, op til en samtidig og god Løsning.

Harald Jensen: Hvad selve Tillægsbevillingslovforslaget angaar, kan jeg indskrænke mig til de Udtalelser, jeg fremkom med ved Finanslovforslagets første Behandling her i Tinget, og altsaa anbefale det til Vedtagelse.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) berørte, at der havde været